

DEN TUNGA DAGEN GÅR MOT NATT TILL SIST

J. R. DARBYSHIRE
Övers. Anna Greta Wide, 1963

KARL-OLOF ROBERTSON, 1976
sats 1978

Fyrstämig kör:

1. Den tung - a dagen går mot natt till
2. Vad a - nar de av Guds mys-te - ri-
3. O själ som sviktar under dö - dens
4. På tred - je dagen - säger hop - pets

sist. Två sorgs - na vänner som sin ro har
um? De såg att Mästaren var kall och
slag - ej läng - re o-be-vek-lig är hans
röst - skall påsk - ens sol stå strålande i

mist har fört till ro sin Herre Je - sus Krist.
stum och red - de kärleksfullt hans vi-lo - rum.
lag och natt skall en gång lysa så - som dag.
öst och fram i ljuset träder Världens Tröst.

Kommentar: Originaltexten skrevs av engelsmannen John Russel Darbyshire (1880-1948), utbildad i Cambridge, präst. 1931-38 biskop i Glasgow och Galloway, därefter ärkebiskop i Kapstaden. Texten talar om "två vänner". Är det kvinnorna i t.ex. Matt.27:61 (och 28:1) som avses? Översättaren, Anna Greta Wide, levde 1920-65. - I texten finns ett crescendo, fr. v. 3. Det kan också sjungas. Musiken andas i tre stora fraser, håll samman dem. Puls på halvnoter - inte för snabbt. Legato med naturlig deklamation. Långa toner är inte alltid = tunga toner. /TE